

Utdrag av tale på folkemøte i Husbysjøen lørdag 26. april 1980.

Regjeringen er nå i ferd med en vurdering av hva som umiddelbart bør gjøres innen norsk oljevirkosomhet som en følge av ulykken med boligplattformen "Alexander L. Kielland" den 27. mars. Regjeringen har som grunnlag for disse drøftelser fått uttalelser fra Sjøfartsdirektoratet, Oljedirektoratet og Det norske Veritas, spesielt om sikkerheten på sokkelen. Drøftelsen omkring disse spørsmålene skal fortsette i neste uke, og Regjeringen vil deretter gi en orientering i Stortinget som grunnlag for en debatt der.

- 2 -

Jeg skal ikke nå foregripe den videre behandling eller de konklusjoner Regjeringen vil trekke. De endelige konklusjoner av selve ulykken kan for øvrig ikke trekkes før til høsten når granskingskommisjonens rapport foreligger. Regjeringen vil da legge fram sine konklusjoner i en egen stortingsmelding.

Men alt nå kan det være grunn til å slå fast enkelte fundamentale punkter ved vår oljepolitikk.

Et av disse er at den 62. breddegrad ikke representerer noen grense for bruk av moderne teknologi eller for de krav som må stilles til sikkerheten. Den 62. breddegrad kom i sin tid inn i

den politiske virkelighet ved at det var så langt man den gang kunne fastsette delelinjen på kontinentalsokkelen mellom Norge og andre land.

Nå er dette for lengst et tilbakelagt stadium. Nå gjelder spørsmålet om vi med kjent teknologi, med en tilfredsstillende sikkerhet mot uhell og ulykker og med hensyn tatt til legitime fiskerierinteresser i havet, kan gå i gang med en begrenset leteboring etter olje i sommerhalvåret. Dette har et klart flertall i Stortinget gått inn for skal skje fra i sommer, slik Regjeringen har lagt opp til.

Spørsmålet har vært reist om ikke igangsetting av den planlagte

---

leteboringen i nord burde vente inntil granskingskommisjonens rapport foreligger. Regjeringen har fra Stortinget fått fullmakt til å sette i gang leteboringen i sommer. På grunnlag av de foreløpige faglige råd vi har innhentet, vil Regjeringen i neste uke gi Stortinget en redegjørelse slik at Stortinget selv om det så ønsker, kan etterprøve den fullmakt Regjeringen har fra Stortinget.

Et annet forhold jeg gjerne vil understreke, er at det jo er sør for den 62. breddegrad, i Nordsjøen, man i dag har noen oljeaktivitet. Her bor og arbeider et tusentalls mennesker som har

en tøff jobb, i et ugjestmildt klima. Virksomheten foregår tildels i grenselandet mot ukjent teknologi.

Vi er selv en ung oljenasjon. I begynnelsen av olje-epoken var vi helt avhengig av utenlandsk ekspertise. Nå er vi etter hvert selv i ferd med å overta mer og mer både når det gjelder ansvaret for operasjonene og de mer praktiske oppgaver på land og til havs.

Det er klart at en kraftig vekstperiode innen denne næringen vil skape visse problemer. Det gjelder for eksempel i utdanningen av folkene, både til de spesialjobber som må gjøres, og til den nødvendige innsikt og bevissthet når det gjelder spørsmål om liv, helse og sikkerhet.

Regjeringen har lenge arbeidet med spørsmålene som knytter seg til dette. I statsråd fredag fremmet Regjeringen forslag for Stortinget om en ekstrabevilgning på 16,5 millioner kroner til en utvidelse av den statlige sikkerhetsopplæring. Etter denne utvidelsen vil de statlige skoler kunne utdanne 3 000 hvert år. Disse tiltakene ble varslet fra Regjeringens side allerede før ulykken i Nordsjøen og viser at det ikke er riktig når det fra enkelte hevdes at Regjeringen har forsømt sikkerhetsopplæringen.

Regjeringen vil i nær framtid følge opp med ytterligere utdanningstiltak som på sikt vil komme oljevirkosomheten til gode. Det gjelder innen den høyere tekniske utdannelse, der det vil bli

fremmet forslag om at det skal kunne utdannes sivilingeniører også i Stavanger og i Porsgrunn. I Stavanger blir det utdanning av sivilingeniører for petroleumssektoren. I Porsgrunn innen området prosessteknikk.

Det sier seg selv at det offentlige umulig kan påta seg all utdanning av personell til oljeaktiviteten og alle de spesialiserte virksomheter som knytter seg til den. Det er kanskje grunn til å minne om det ansvar som ifølge konsesjonsbestemmelsene er lagt på de selskaper som tildeles blokker i Nordsjøen. Det gjelder ikke minst innen sikkerhetsopplæringen. Jeg tror det kan være grunn til å understreke at selskapene må ha dette ansvaret også i framtida, og myndighetene må legge vekt på at selskapene lever opp til det som forventes av dem også på dette felt.

Jeg kan forsikre at Regjeringen i dagene som kommer vil undergi alle de spørsmål som er reist etter ulykken i Nordsjøen, en meget samvittighetsfull vurdering. Så sant vi finner grunnlag for det, vil vi ikke nøle med å foreslå tiltak som kan bidra til å øke sikkerheten for dem som arbeider i Nordsjøen.

Ulykken i Nordsjøen gav oss alle umiddelbart en avmaktsfølelse. Men vi må ikke la oss knuge ned av mismot. Virksomheten skal føres videre med de korreksjoner som er nødvendige utfra de erfaringer vi til enhver tid kan trekke. Dette har alltid vært rettesnoren for alt gagns virke på land. Det bør også være det for virksomheten til havs.